

[Wihjelm]

ringe i forhold til det, der i sin tid lagde grundstammen til den gældende retsplejelov.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Det er desværre karakteristisk også ved denne sidste behandling, at den balance, alle efterlyser, er der ikke nogen der har megen lyst til at gå ind i. Dette lovforslag består jo af mange elementer, og også de, der, hvad jeg beklager, går imod forslagets gennemførelse, burde have respekt nok for sammenhængen og informationen over for borgerne til at anerkende de overordentlig mange forbedringer, denne nye retsplejelov kommer til at indeholde.

Jeg synes også, man havde kunnet forvente af kritikerne af dette lovforslag, at de i højere grad, når de omtaler det, de kalder forringelser eller stramninger, havde anerkendt de retssikkerhedsgarantier, der ligger i forslaget, for anvendelsen af de regler, der er indbygget omkring domstolsprøvelser, omkring anke og meget andet.

Det forekommer mig, at der, både i den korte tid, jeg har haft lejlighed til at følge debatten om dette lovforslag, og i de snart flere år, denne debat er foregået – det er fjerde gang, lovforslaget er blevet lagt frem – har været en tendens til at koncentrere sig om nogle ganske enkelte detaljer og glemme sammenhængen og problemerne omkring at give borgerne en ajourført, en forbedret retsplejelov.

Det er det, vi fra socialdemokratiets og regeringens side har prøvet at gøre. Vi har sikret os, at denne lovgivning rummer en række forbedringer. Vi har sikret os, at de stramninger, der måtte være tale om, rummer de fornødne retsgarantier. Vi har ønsket at få en så bred tilslutning som overhovedet muligt for denne lovgivning, og vi ønsker ganske ærligt, at befolkningen nu hurtigt kan blive klar over, hvad der er gældende retsplejelov, efter mere end to års debat omkring disse ting.

Der er talt og talt og talt om balance, men det er en balance, som de, der stemmer imod, finder langt fra hinanden, og det er derfor regeringen, der sikrer balancen i denne sag – ikke de partier, der langt, langt fra hinanden taler om balance.

Jeg er skuffet over, at de partier, der synes at have sat sig bedst ind i denne lovgivning,

fortsat ønsker at stemme imod. Det forekommer mig at være mere en demonstration end en saglig behandling af dette forslag.

Ebba Strange (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten meget. Jeg tror efterhånden, vi har fået sagt om dette forslag næsten alt, hvad der kan siges. Men hr. Glistrups bemærkninger kaldte mig herop, fordi hr. Glistrup ligesom postulerede, at vi, der nu stemte imod, ikke havde fulgt de forhandlinger og drøftelser, der havde været, men bare havde bidt os fast i et eller andet standpunkt og derefter kastet os ned som grædende spædbørn, når vi ikke fik vores vilje. Det synes jeg ikke skal stå uimodsagt, for jeg ved for mit eget partis vedkommende, og jeg ved for de grupper, vi har samarbejdet med om det her, at der virkelig har været tale om et forsøg på grundigt at sætte sig ind i, hvad det er vi har med at gøre.

Det er muligt, at hr. Glistrup som trænet advokat finder, at de gældende bestemmelser er forældede, og at vi trænger til nogle nye og moderniserede. Jeg kan ikke acceptere nogen af de to ord. Jeg er i og for sig ligeglad med, om en ting er forældet eller moderne; det, der interesserer mig, er indholdet. Jeg kunne også godt ønske mig en sprogbrug, som jeg forstår bedre end den, der er i den gamle retsplejelov. Jeg kan bedre forstå sproget i den nye, og det synes jeg er en fordel, men jeg vil ikke lade mig blænde af, at der er sket en sproglig opstramning. Det, der interesserer mig, er indholdet. Derfor er vi kommet til det resultat, som vi er, og som jeg ikke skal gentage.

Jeg skal også lige gøre en bemærkning til hr. Bernhard Baunsgaard. Når hr. Bernhard Baunsgaard nævner de trange tider, vi lever i, og derfor mener, det er helt afgørende at tilslutte sig forslaget, sådan som det ser ud nu, så vil jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at netop med de trange tider, vi lever i, bekymrer det mig, at vi får indføjet i § 745 og § 748 som nye ting, at forsvareren kan hindres i at få adgang til at gøre sig bekendt med politiets materiale, hvis hensynet til fremmede magter, statens sikkerhed eller sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet, og at vi netop i usikre og trange tider får en regel indført om, at forsvareren ikke behøver at underrettes om